

Vida Nenadić

DOZIVANJE SNA

Moje su haljine
bačene preko praznine.

I još mi beli leptiri
doleću, iz daljine.

Tamo su mi, nekad,
i oči bile radosne.

Prepoznavale su pejzaže
i na različitim slikama.

A onda je boja neba
postala ništa. Sve do zore.

ISPOVEST JEDNOG KAKTUSA

Moram da slušam svoj unutrašnji glas:
U sankanju je spas.

Mogao sam i da procvetam
ali nisam nezadovoljan.

Baš sam se dobro nasankao.

PS
Svi smo mi kaktusi.
I mi smo se,
hteli mi to ili ne,
dobro nasankali.

U HERBARIJUMU

Reči,
koje su mi kao biljke

Cvetale
na tuđoj zemlji,

Odavno su
u herbarijumu.

DOKLE

Ovaj svet ne prestaje
da me iznenađuje. Neprijatno.

A nekad su pošteni ljudi
manje krali.

I manje je sijalo prstenje
na (po)grešnim rukama.

BUĐENJE

U nasukanom brodu
sidrom od paučine

Još se kačim
za snove.

I budim se,
posle mnogo godina,

U kojima sam bila,
ona, koja je mahala.